EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 31.8.2009
KOM(2009) 441 slutlig

2009/0121 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska gemenskapens slutande av avtalet om Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999
(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. Genom detta meddelande överlämnar kommissionen till rådet ett ändrat förslag till beslut om att bemyndiga gemenskapen att sluta ett avtal som innehåller villkoren för gemenskapens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999.

2. Gemenskapens anslutning är möjlig enligt artikel 38 i COTIF i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet, där det fastställs att regionala organisationer för ekonomisk integration kan ansluta sig till fördraget.

3. Den 28 mars 2003 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med de fördragsslutande parterna till COTIF för att nå en överenskommelse om gemenskapens anslutning till fördraget. Rådets beslut innehöll förhandlingsdirektiv och instruktioner för gemenskapens anslutning till COTIF och det fastställdes särskilda förfaranden för förhandlingarna.

4. Även om ett förslag till ett beslut från rådet om att godkänna villkoren för ett avtal mellan gemenskapen och den mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF) lades fram 2003[1], kunde gemenskapens anslutning till COTIF inte äga rum förrän efter Vilniusprotokollets ikraftträdande vilket var beroende av att ett antal ratificeringar av OTIF:s medlemsstater. COTIF, i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet, trädde i kraft i juli 2006.

5. Kommissionens förslag från 2003 för Europeiska gemenskapens anslutning till COTIF överlämnades till rådet och Europaparlamentet den 17 november 2003. Den 10 mars 2004 fick det ett positivt yttrande av Europaparlamentet som godkände det utan ändringar efter den första behandlingen. Det ansågs emellertid att gemenskapen borde begära klargöranden och försäkringar från OTIF om en viss fråga. Det fanns en ökad medvetenhet om att artikel 3.2 i COTIF som skulle säkerställa överensstämmelse mellan gemenskapens och OTIF:s rättsliga regelsystem, i själva verket inte gjorde detta på ett tillfredsställande sätt. En rättslig översyn av COTIF och dess tillägg bekräftade att det fanns ett antal avvikelser mellan gemenskapens regelverk och COTIF, både vad gäller bestämmelser om behörighet i COTIF (artiklarna 12 och 28) och bestämmelserna i en del av tilläggen (E, F och G).

6. Medlemsstaterna var väl medvetna om denna konflikten och efter ett formellt förslag från kommissionen avgav de förklaringar mot ovannämnda COTIF-tillägg i enlighet med artikel 42 i COTIF. Genom dessa förklaringar blev bestämmelserna i dessa tillägg inte tillämpliga i de berörda länderna. Detta undanröjde möjligheten av en konflikt med gemenskapslagstiftningen om frågor som omfattas av dessa tillägg, och det fick också den automatiska effekten av att inte heller de bestämmelser som inte var oförenliga gick att tillämpa.

7. För att skydda Europeiska gemenskapens regelsystem, föreslog gemenskapen att en lämplig bestämmelse (en så kallad frånskiljandeklausul) bör läggas till avtalet för att undvika eventuella rättsliga oförenligheter mellan COTIF och gemenskapens befintliga och kommande regelverk.

---

[1] KOM(2003) 696 av den 17 november 2003.

8. Kommissionens avdelningsövergripande grupp om gemenskapens externa behörigheter undersökte de allmänna frågorna avseende gemenskapens anslutning den 19 april 2007. Den drog slutsatsen att det lämpligast sättet att gå vidare var att

   – kommissionen kommer överens med OTIF om att ta med en standardklausul om frånskiljande i avtalet om gemenskapens anslutning till COTIF,

   – medlemsstaterna borde stå fast vid sina förklaringar mot COTIF-tilläggen (E, F & G), de medlemsstater som har ratificerat Vilniusprotokollet från 1999 men som ännu inte har avgett någon förklaring mot dessa tillägg bör tvingas att göra det,

   – vid gemenskapens anslutning till COTIF bör gemenskapen avge förklaringar mot COTIF-tilläggen (E, F & G),

   – återkallande av ovannämnda förklaringar (från medlemsstaterna och gemenskapen) bör äga rum när de rättsliga inkonsekvenserna mellan de två rättssystemen har undanröjts.

9. Detta tillvägagångssätt diskuterades i rådet under 2007 vilket gjorde det möjligt att återigen öppna förhandlingar med OTIF, särskilt när det gäller frågan om en tillfredsställande frånskiljningsklausul. Samtidigt inleddes arbetet för att lösa frågan om rättsliga oförenligheter mellan EG:s och OTIF:s rättsliga regelsystem. Detta arbete slutfördes 2008.

10. Förhandlingsmötena mellan kommissionen och OTIF i maj och juni 2009 ledde till det gemensamma utkast till avtal som bifogas i bilagan. Den nuvarande situationen är att COTIF är i kraft och att Europeiska gemenskapen nu kan ansluta sig till det. Frågorna vad gäller förenligheten mellan Europeiska gemenskapens lagstiftning och COTIF har i princip lösts i och med att de nödvändiga ändringarna till COTIF har skickats in och antagits av lämplig OTIF-kommitté den 23, 24 och 25 juni 2009. Dessa förändringar ska träda i kraft tolv månader efter det att OTIF meddelar sina medlemsstater detta.

11. Det bifogade avtalet som gjordes med hänsyn tagen till alla dessa frågor uppfyller därför de skyldigheter som ges i rådets mandat och är en väg framåt för Europeiska gemenskapen att fortsätta att sträva efter att nå sitt mål om att utvidga gemenskapens järnvägsområde och tillhandahålla fler möjligheter för utvecklingen av järnvägsmarknaden.

12. Med beaktande av ovanstående och i enlighet med gällande förfaranden

   – återkallas förslaget om ett beslut om att bemyndiga gemenskapen att sluta ett avtal som definierar villkoren för gemenskapens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) som antogs 2003 (KOM(2003) 696 slutlig av den 17 november 2003),

   – föreslås det att rådet antar det bifogade beslutet,

   – riktas detta meddelande till rådet.

2009/0121 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Europeiska gemenskapens slutande av avtalet om Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999 (Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 71, 300.2 och 300.3,

med beaktande av kommissionens förslag[2],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[3], och

av följande skäl:

(1) Utvecklingen av en driftskompatibel järnväg inom gemenskapen och mellan gemenskapen och dess grannländer är en central del av transportpolitiken, som främst syftar till att skapa en bättre balans mellan de olika transportsätten.

(2) Europeiska gemenskapen har exklusiv behörighet eller delar behörigheten med sina medlemsstater inom de områden som omfattas av fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999, i det följande kallat *COTIF*.

(3) Enligt artikel 38 i COTIF i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999 tillåts Europeiska gemenskapen ansluta sig till COTIF och utöva sin behörighet.

(4) På gemenskapens vägnar har kommissionen förhandlat med parterna till COTIF om ett avtal för Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget.

(5) Med hänsyn till lösningen av ett antal konflikter mellan bestämmelserna i vissa tillägg till COTIF och gemenskapens lagstiftning som ännu inte avgjorts, bör Europeiska gemenskapen, i samband med dess anslutning till COTIF, avge en förklaring i enlighet med artikel 42 i COTIF avseende icke-tillämpningen av tilläggen E, F och G i COTIF.

---

2 EUT C [...], [...], s. [...].
3 EUT C [...], [...], s. [...].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Avtalet om Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999 godkänns härmed på gemenskapens vägnar, under förutsättning att följande villkor uppfylls:

– Vid anslutningen ska en förklaring avges av gemenskapen avseende utövandet av dess behörighet.

– Vid anslutningen ska en förklaring avges av gemenskapen avseende icke-tillämpningen av tilläggen E, F och G i COTIF.

2. Avtalets text och de förklaringar som avses i punkt 1 ska fogas som tillägg till detta beslut.

Artikel 2

Härmed bemyndigas rådets ordförande att utse den person som på Europeiska gemenskapens vägnar ska ha behörighet att underteckna avtalet och därmed uttrycka gemenskapens samtycke till anslutningen, att avge de därmed förknippade förklaringarna och att deponera godkännandeinstrumentet.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordföranden

BILAGA 1

AVTAL

OM EUROPEISKA GEMENSKAPENS ANSLUTNING TILL FÖRDRAGET OM INTERNATIONELL JÄRNVÄGSTRAFIK (COTIF) AV DEN 9 MAJ 1980 I DESS ÄNDRADE LYDELSE ENLIGT VILNIUSPROTOKOLLET AV DEN 3 JUNI 1999

MELLANSTATLIGA ORGANISATIONEN FÖR INTERNATIONELL JÄRNVÄGSTRAFIK (OTIF)

OCH

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

med beaktande av fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999, nedan kallat *fördraget,* särskilt artikel 38 i nämnda fördrag,

med beaktande av de skyldigheter som Europeiska gemenskapen har enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inom vissa områden som omfattas av fördraget, och

av följande skäl:

Genom fördraget inrättas en mellanstatlig organisation för internationell järnvägstrafik (OTIF) med säte i Bern.

Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget syftar till hjälpa OTIF att uppnå sitt mål, dvs. att främja, förbättra och underlätta internationella järnvägstransporter, såväl ur teknisk som rättslig synvinkel.

Enligt artikel 3 i fördraget har de skyldigheter som följer av fördraget vad gäller internationellt samarbete, för de medlemsstater som även är medlemmar i Europeiska gemenskaperna eller är parter till EES-avtalet, inte företräde framför deras skyldigheter i egenskap av medlemmar i Europeiska gemenskaperna eller parter till EES-avtalet.

Det är nödvändigt med en frånskiljningsklausul för de delar av fördraget som omfattas av Europeiska gemenskapens behörighet, för att visa att Europeiska gemenskapens medlemsstater inte sinsemellan direkt kan åberopa och tillämpa de rättigheter och skyldigheter som följer av fördraget.

Fördraget tillämpas fullt ut mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och de andra parterna till fördraget å andra sidan.

För att Europeiska gemenskapen ska kunna ansluta sig till fördraget krävs att villkoren för tillämpning av fördragets bestämmelser i Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater tydligt fastställs.

Villkoren för Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget måste innebära att gemenskapen inom ramen för fördraget kan utöva den behörighet som medlemsstaterna tilldelat den.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska gemenskapen ansluter sig härmed till fördraget på de villkor som anges i detta avtal, i enlighet med bestämmelserna i artikel 38 i fördraget.

Artikel 2

De fördragsslutande parterna till fördraget vilka är medlemmar av Europeiska gemenskapen ska sinsemellan tillämpa gemenskapsbestämmelserna i den mån det finns gemenskapsbestämmelser som reglerar det berörda ämnesområdet och som är tillämpliga i det specifika fallet, utan att det påverkar fördragets mål och syfte och utan att det påverkar dess fullständiga tillämpning med andra fördragsslutande parter till fördraget.

Artikel 3

Om inte annat föreskrivs i detta avtal, ska bestämmelserna i fördraget tolkas så att även Europeiska gemenskapen omfattas, inom ramen för sin behörighet, och de olika termer som används för att beteckna de fördragsslutande parterna och deras representanter ska uppfattas sålunda.

Artikel 4

Europeiska gemenskapen ska inte bidra till OTIF:s budget och ska inte delta i beslut som avser denna budget.

Artikel 5

1. Utan inskränkning av rösträtten enligt artikel 6, ska Europeiska gemenskapen ha rätt att representeras och delta i arbetet i OTIF:s alla organ i vilka någon av dess medlemsstater har rätt att representeras som fördragsslutande part, och där frågor som faller inom dess behörighet kan komma att behandlas. Europeiska gemenskapen får inte vara medlem i administrativa kommittén. Den får bjudas in för att delta i möten i denna kommitté när kommittén önskar rådfråga den om frågor av gemensamt intresse som finns på dagordningen.

2. Europeiska gemenskapen ska representeras av Europeiska kommissionen. Europeiska kommissionen får ge en eller flera av gemenskapens medlemsstater i uppdrag att representera den.

Artikel 6

1. För beslut i frågor där Europeiska gemenskapen har exklusiv behörighet ska Europeiska gemenskapen inneha sina medlemsstaters rösträtt enligt fördraget.

2. För beslut i frågor där Europeiska gemenskapen delar behörigheten med sina medlemsstater, ska antingen Europeiska gemenskapen eller dess medlemsstater rösta.

3. Om inte annat föreskrivs i artikel 26.7 i fördraget ska Europeiska gemenskapen förfoga över det antal röster som motsvarar dess medlemsstater som även är medlemmar i OTIF. När Europeiska gemenskapen röstar får dess medlemsstater inte rösta.

4. Europeiska gemenskapen ska i de enskilda fallen informera de övriga fördragsslutande parterna om i vilka fall den kommer att utöva sin rösträtt enligt punkterna 1–3 ovan, för de olika punkterna på dagordningarna för generalförsamlingen och andra beredande organ. Denna skyldighet ska också gälla när beslut fattas per korrespondens. Denna information måste tillhandahållas tillräckligt tidigt till OTIF:s generalsekreterare för att möjliggöra dess spridning tillsammans med mötesdokument eller ett beslut som ska fattas per korrespondens.

Artikel 7

Omfattningen av gemenskapens behörighet ska anges i allmänna termer i en skriftlig förklaring som avges av Europeiska gemenskapen vid tidpunkten för slutandet av detta avtal. Denna förklaring får ändras vid behov genom en anmälan från Europeiska gemenskapen till OTIF. Den får inte ersätta, eller på något sätt begränsa, de frågor som kan omfattas av anmälningar om gemenskapsbehörighet som ska göras innan beslut fattas i OTIF genom formell omröstning eller på annat sätt.

Artikel 8

Avdelning V i fördraget ska tillämpas på eventuella tvister som uppstår mellan de fördragsslutande parterna till detta anslutningsavtal med avseende på detta avtals tolkning, tillämpning eller verkställande, inbegripet dess existens, giltighet eller uppsägning.

Artikel 9

Detta avtal träder i kraft den första dagen i den första månad som följer på den dag då avtalet undertecknades av de fördragsslutande parterna. Artikel 34.2 i fördraget ska inte vara tillämpligt i detta fall.

Artikel 10

Detta avtal ska vara i kraft under obestämd tid.

Om alla OTIF:s medlemsstater som är medlemmar i Europeiska gemenskapen säger upp fördraget, ska Europeiska gemenskapen anses ha anmält uppsägningen av såväl fördraget som

detta avtal, när den sista medlemsstaten i Europeiska gemenskapen anmäler att den säger upp fördraget, enligt artikel 41 i detta.

Artikel 11

De fördragsslutande parterna förutom medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen som tillämpar relevant EG-lagstiftning till följd av deras internationella avtal med Europeiska gemenskapen får, med erkännande från fördragets depositarie, anmäla enskilda förklaringar med avseende på bevarandet av sina rättigheter och skyldigheter i enlighet med sina avtal med Europeiska gemenskapen, COTIF och anknytande förordningar.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade, efter att ha uppvisat sin oinskränkta fullmakt som befunnits vara i vederbörlig ordning, undertecknat detta avtal.

UTFÄRDAT i ..., den….. (dag)..... (månad) ... (år) på engelska språket i två exemplar, varav det ena ska bevaras av OTIF och det andra av Europeiska gemenskapen. Fördragsparternas respektive institutioner ansvarar för översättningen och spridningen av det slutliga fördraget.

För Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF)

På Europeiska gemenskapens vägnar

BILAGA 2

EUROPEISKA GEMENSKAPENS FÖRKLARING OM UTÖVANDE AV BEHÖRIGHET

Inom järnvägssektorn utövar Europeiska gemenskapen behörigheten tillsammans med medlemsstaterna enligt artiklarna 70, 71, 80.1 och 156 i EG-fördraget.

I avdelning V i EG-fördraget fastställs Europeiska gemenskapens gemensamma transportpolitik och i avdelning XV fastställs Europeiska gemenskapens bidrag till upprättandet och utvecklingen av transeuropeiska nät inom transportområdet.

Närmare bestämt, i artikel 71 i avdelning V i EG-fördraget fastställs att Europeiska gemenskapen får anta

– gemensamma regler för internationella transporter till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier,

– de villkor under vilka utomlands hemmahörande transportföretag får utföra transporter i en medlemsstat,

– åtgärder för att förbättra transportsäkerheten,

– alla andra lämpliga bestämmelser.

Med avseende på transeuropeiska nät fastställs det i artikel 155 i avdelning XV i EG-fördraget närmare bestämt att Europeiska gemenskapen

– ska ställa upp en serie riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses när det gäller de transeuropeiska näten, i dessa riktlinjer ska projekt av gemensamt intresse preciseras,

– ska genomföra de åtgärder som kan visa sig nödvändiga för att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering,

– kan stödja projekt av gemensamt intresse som stöds av medlemsstaterna och som preciseras i de riktlinjer som avses i första strecksatsen, särskilt genom genomförbarhetsstudier, lånegarantier eller räntesubventioner; unionen kan också genom sammanhållningsfonden bidra till finansieringen av särskilda infrastrukturprojekt på transportområdet inom medlemsstaterna.

På grundval av dessa två bestämmelser har Europeiska gemenskapen antagit ett stort antal rättsakter som är tillämpliga på järnvägstransport.

Enligt EG-rätten har Europeiska gemenskapen erhållit exklusiv behörighet för frågor som avser järnvägstransport där fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980 i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999, nedan kallat *fördraget*, eller rättsakter som antas med tillämpning av fördraget påverkar gällande gemenskapsbestämmelser.

Europeiska gemenskapens medlemsstater har ingen behörighet för ämnesfrågor som regleras i fördraget med avseende på vilka Europeiska gemenskapen har exklusiv behörighet.

När det finns gemenskapsregler men dessa inte påverkas av fördraget eller rättsakter som antas med tillämpning av fördraget, delar Europeiska gemenskapen behörigheten över frågor som rör fördraget med medlemsstaterna.

I tillägget finns en förteckning över vid tidpunkten för detta avtal tillämpliga gemenskapsakter. Omfattningen av den gemenskapsbehörighet som följer av dessa texter måste bedömas på grundval av de specifika bestämmelserna i varje text, framför allt i vilken utsträckning som det fastställs gemensamma regler i bestämmelserna. Gemenskapens behörighet är föremål för ständig utveckling. Inom ramen för fördraget får behöriga institutioner fatta beslut där man fastställer räckvidden av Europeiska gemenskapens behörighet. Europeiska gemenskapen förbehåller sig därför rätten att ändra denna förklaring i enlighet med detta, utan att detta ska utgöra en nödvändig förutsättning för utövande av dess behörighet över frågor som omfattas av detta fördrag.

TILLÄGG TILL BILAGA 2

GEMENSKAPSAKTER SOM AVSER FRÅGOR SOM BEHANDLAS I FÖRDRAGET

Hittills har gemenskapen utövat sin behörighet framför allt på grundval av följande gemenskapsinstrument:

LAGSTIFTNING OM EKONOMISKA FRÅGOR / MARKNADSTILLTRÄDE

– Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor enligt artikel 79.3 i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 532, 16.8.1960, s. 1121).

– Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 237, 24.8.1991, s. 25).

– Rådets direktiv 95/18/EG av den 19 juni 1995 om tillstånd för järnvägsföretag (EGT L 143, 27.6.1995, s. 70).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 75, 15.3.2001, s. 1).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag (EGT L 75, 15.3.2001, s. 26).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, 15.3.2001, s. 29).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/51/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EUT L 164, 30.4.2004, s. 164–172 och EUT L 220, 21.6.2004, s. 58–60).

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur (EUT L 315, 3.12.2007, s. 44).

– DRIFTSKOMPATIBILITETS- OCH SÄKERHETSLAGSTIFTNING

– Rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 6).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001, s. 1).

– Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 25).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44–113 och EUT L 220, 21.6.2004, s. 16–39).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EUT L 164, 30.4.2004, s. 114–163 och EUT L 220, 21.6.2004, s. 40–57).

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (EUT L 164, 30.4.2004, s. 1–43 och EUT L 220, 21.6.2006, s. 3–14).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (omarbetning) (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/110/EG av den 16 december 2008 om ändring av direktiv 2004/49/EG om säkerhet på gemenskapens järnvägar (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 345, 23.12.2008, s. 62).

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1335/2008 av den 16 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 881/2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (järnvägsbyråförordningen) (EUT L 354, 31.12.2008, s. 51).

ALLMÄN TRAFIKPLIKT

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

BILAGA 3

FÖRKLARING AV EUROEPISKA GEMENSKAPEN I ENLIGHET MED ARTIKEL 42 I COTIF

I avvaktan på en lösning av vissa rättsliga inkonsekvenser mellan gemenskapslagstiftningen och vissa bestämmelser i COTIF, kommer följande tillägg till COTIF inte att tillämpas fullt ut av Europeiska gemenskapen:

1. Enhetliga rättsregler för avtal om nyttjande av infrastruktur i internationell järnvägstrafik (CUI – Tillägg E till fördraget).

2. Enhetliga rättsregler för validering av tekniska standarder och antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för järnvägsmateriel avsedd att nyttjas i internationell trafik (APTU – Tillägg F till fördraget).

3. Enhetliga rättsregler för tekniskt godkännande av järnvägsmateriel som används i internationell trafik (ATMF – Tillägg G till fördraget).

INTERNA ORDNINGAR MELLAN RÅDET, MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN FÖR DELTAGANDE AV GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER I MÖTEN SOM HÅLLS I ENLIGHET MED FÖRDRAGET OCH SOM AVSER INTERNATIONELL JÄRNVÄGSTRAFIK 1999

Med hänsyn till kravet på enhetlighet i Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters internationella representation i enlighet med EG-fördraget och Europeiska domstolens rättspraxis och även i fasen avseende fullgörandet av internationella skyldigheter

har rådet, medlemsstaterna och kommissionen kommit överens om följande interna ordningar:

1. ART OCH RÄCKVIDD

1.1. I detta dokument fastställs de interna ordningarna mellan rådet, medlemsstaterna och kommissionen som förberedelse för de möten som hölls i enlighet om fördraget om internationell järnvägstrafik 1999, (nedan kallad *fördraget*). Dessa interna ordningar ska tillämpas för alla möten som organiseras av Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF) med avseende på tillämpningen av fördraget.

2. ARBETSFÖRDELNING BASERAD PÅ BEHÖRIGHET

2.1. När det gäller frågor om järnvägstransport som faller inom medlemsstaternas behörighet, sker möten på ordförandeskapets initiativ eller på begäran av kommissionen eller vid ett samordningsmöte för medlemsstaterna vid EU-medlemsstaternas delegationer före, under och efter de möten som avses i punkt 1. Syftet är att utarbeta samordnade ståndpunkter. Ordförandeskapet ska framföra dessa samordnade ståndpunkter.

2.2. Kommissionen ska på gemenskapens vägnar framföra gemenskapens ståndpunkt om frågor som faller inom gemenskapens behörighet, särskilt avseende:

– artikel 71 och avdelning V i EG-fördraget,

– artikel 155 och avdelning XV i EG-fördraget,

– alla andra frågor som enbart eller huvudsakligen faller inom gemenskapens behörighet i enlighet med avdelning V eller XV i EG-fördraget,

– särskilt de gemenskapsinstrument som avser ämnesfrågor som behandlas i fördraget och som beskrivs i tillägget till bilaga 2 till avtalet om Europeiska gemenskapens anslutning till fördraget.

2.3. Ordförandeskapet och kommissionen ska komma överens om vem av dem som ska framföra en eventuell förklaring på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar för de fall då de respektive behörigheterna är oskiljaktigt förbundna. Kommissionen ska lägga fram den gemensamma ståndpunkten om huvuddelen av den berörda frågan ligger inom gemenskapens behörighet och

ordförandeskapet ska lägga fram en gemensam ståndpunkt om huvuddelen av den berörda frågan ligger inom medlemsstaternas behörighet.

3. FASTSTÄLLANDET AV STÅNDPUNKTER OCH SAMORDNINGSFÖRFARANDE

3.1. Alla gemenskapens och dess medlemsstaters ståndpunkter i OTIF-mötena ska vederbörligen samordnas.

När det gäller frågor som faller inom medlemsstaternas behörighet ska medlemsstaterna sträva efter att utarbeta samordnade ståndpunkter. Utkast till förklaringar om ståndpunkterna ska i förväg cirkuleras bland medlemsstaterna.

Kommissionens förslag till gemenskapsståndpunkter och till gemensamma ståndpunkter mellan gemenskapen och dess medlemsstater ska diskuteras i den lämpliga kommitté som upprättats genom de relevanta direktiven på järnvägsområdet, dvs. följande:

– Kommittén för transport av farligt gods för varor som omfattas av tillägg RID till fördraget. Om dessa punkter påverkar järnvägens driftskompatibilitet eller den gemensamma säkerhetsstrategi som utvecklas i enlighet med direktiv 2004/49/EG, bör gemenskapens ståndpunkt fattas i samordning med kommittén för driftskompatibilitet och säkerhet.

– Kommittén för utveckling av gemenskapens järnvägar för punkter som omfattas av tilläggen CIV, CIM, CUV, CUI till fördraget och för andra system med enhetlig lagstiftning utarbetade av OTIF.

– Kommittén för järnvägsdriftskompatibilitet och säkerhet för punkter som omfattas av tillägg APTU och ATMF till fördraget.

Vid samordningsmötena på plats ska kommissionen och medlemsstaterna göra sitt yttersta för att komma fram till en gemensam ståndpunkt.

3.2. När det gäller arbetet med transport av farligt gods ska Europeiska gemenskapen vara representerad av Europeiska kommissionen på RID:s expertkommitté, och av skäl som har med teknisk expertkunskap att göra, ska den vara biträdd av experter från medlemsstaterna och/eller Europeiska järnvägsbyrån eller i förekommande fall ge medlemsstaterna mandat att representera den.

3.3. Kommissionen ska underrätta den berörda kommittén om de punkter på varje dagordning för OTIF:s möten som den anser behöver inlägg på gemenskapens vägnar eller på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar.

3.4. Om det finns punkter på dagordningen för vilka det krävs en omröstning ska kommissionen yttra sig om huruvida det är gemenskapen eller de enskilda medlemsstaterna som bör rösta.

3.5. Utövandet av skyldigheter och ordningar avseende inlägg och röstning med hänsyn till varje punkt på dagordningen som faller under gemenskapens

exklusiva behörighet ska beslutas i samordningsmöten som hålls av de kommittéer som beskrivs i punkt 3.1.

3.6. Om nödvändigt kan samordningsmöten hållas på platsen för mötet.

4. TALAN

4.1. I de fall där ordförandeskapet inte är representerat i möten som avses i punkt 1, ska den ståndpunkt som gemenskapen och dess medlemsstater har uppnått i samordningsförfarandet om frågor som omfattas av punkt 2.1 och i lämpliga fall i punkt 2.3, läggas fram av delegaten för den representerade medlemsstat som står först i roteringslistan för EU:s ordförandeskap.

5. RÖSTNING

5.1. Kommissionen ska, på Europeiska gemenskapens vägnar, utöva gemenskapens rösträtt på grundval av gemenskapsståndpunkter eller gemensamma ståndpunkter som uppnåtts i samordningsförfarandet för frågor som avses i punkt 2.2 och, i lämpliga fall, i punkt 2.3.

Man får besluta att om gemenskapen inte är representerad av kommissionen, kan ordförandeskapet utöva gemenskapens rösträtt om dessa frågor, på grundval av gemensamma ståndpunkter.

5.2. Medlemsstaterna ska utöva sin rösträtt endast för frågor som avses i punkt 2.1 och, i lämpliga fall, i punkt 2.3, på grundval av samordnade eller gemensamma frågor som har uppnåtts i samordningsförfarandet.

6. TALAN OCH RÖSTNING VID OENIGHET

6.1. Om det inte uppnås enighet i de frågor som diskuteras i någon av de tre kommittéer som beskrivs i punkt 3.1 ovan ska dessa frågor utan onödigt dröjsmål hänvisas till de ständiga representationernas kommitté. Om kommissionen och medlemsstaterna inte kommer överens i dessa frågor ska medlemsstaterna och kommissionen avstå från att anta ståndpunkter eller avge sådana röster som skulle kunna skada gemenskapens regelverk.

6.2. De beslut som avses i punkt 6.1 påverkar inte gemenskapens och dess medlemsstaters respektive behörighet.